

7. WAAROM WORDEN IN NEDERLAND ZO WEINIG BOOMKLEVERS GERINGD?

Voor zover ze niet in nestkasten broeden, is het ringen van jonge boomklevers inderdaad een moeilijke opgave, omdat men dan het nest beschadigt. Des te gemakkelijker is het vangen van de volwassen vogels in de winter, overal waar oude en hoge boompartijen zijn.

Men moet de reeds in december gepaarde vogels wel opzoeken in hun territorium, maar deze laten zich dan meestal snel aantrekken door de (noodzakelijke) lokvogel.

Proeven hebben aangetoond, dat voor een mannetje-lokvoegel alleen mannetjes belangstelling hebben en deze kunnen dan spectaculair vechten; voor een pop-lokvoegel hebben beide vogels interesse. Men vangt ze gemakkelijk in klepkooi of slagnet, zo dicht mogelijk geplaatst bij de lokvoegel.

Door de opgewonden boomklever worden bovendien allerlei andere soorten aangelokt, die het geheel aantrekkelijk maken. De lokvoegel vraagt behoudens de "diensttijd" een ruime volière met enkele eikestronken; bij een gemengd menu van universeelvoer, zonnepitten, pinda's, meelwormen en zo mogelijk wat mieren-eieren, blijft hij in uitstekende konditie en is een bron van plezier voor zijn verzorger.

H.F.M. de Beer
Voorschoten

NOGMAALS STAARTMEZEN !

De heer Speek vraagt zich af of de teruggevangen staartmezen misschien in het voorjaar 1968 niet hebben gebroed (zie "Vinketouw" december 1968) en bij elkaar zijn gebleven. Deze vriendelijke soort wordt door mijn medewerkers en mij reeds jaar op jaar geobserveerd en daarbij blijkt, dat er steeds in het najaar en winter koppeltjes rondzwerven van + 6 tot 20 stuks.

In februari begint de splitsing en in maart kan men de paartjes aantreffen in hun toekomstig broedgebied; een enkele maal ziet men nog 2 paartjes die om een territorium kibbelen; nooit zijn in die tijd koppels aangetroffen.

Wel is opmerkelijk, dat wanneer er tweede helft mei jongen zijn, een ongepaarde vogel zich kennelijk bij een broedpaar aansluit, zodat de jongen in grote harmonie door 3 ouders worden gevoerd; dit is door ons vele malen vastgesteld; in hoeverre "de vreemde eend" mannetje of popje is, kan niet worden waargenomen; de aansluiting werd steeds vastgesteld na paar- en broedperiode.

Het zou interessant zijn te weten of dit proces ook bij andere soorten is vastgesteld, en ook of onze ervaringen door andere ringers worden gedeeld.

Wie geeft zijn waarnemingen eens weer in ons "lijfblad" ?

H.F.M. de Beer
Voorschoten